

Ideje a szólásnak!

(folytatás az első oldalról)

Hozzászoktuk ahhoz, hogy nem mi osztjuk a lapokat, mi csak védekezünk, reagálunk a minket ért érdemtelen támadásokra. Pedig ideje lenne már megtanulnunk helyzetet is teremteni az örökös defenzíva helyett! Azt hiszem, sőt állítom, hogy eljött ennek az ideje! ITT AZ IDŐ! Ha életben akarunk maradni, mint közösség, akkor másként már nem is tehetünk! A 24-dik órában vagyunk. Nincs már ahova hátrálni. Nincs már amiben „okos kompromisszumokat kötni”! Nyakunkon az alkotmány-módosítás és regionalizáció. Teljesen mindegy, hogy a jelenlegi megyéket megtartva vagy pedig szétszabdálva olvasztanak be egy román többségű adminisztratív egységbe. Mindkettő a székely közösség csángósodását, Székelyföld elszórványosodását fogja eredményezni. A második megoldás csak annyiban „jobb”, hogy még néhány évig alibit biztosít az RMDSZ számára az „okos kompromisszumok” megkötéséhez. Nem egyéb, mint fájdalomcsillapító ópium a haláltusájában vergődő beteg számára.

A helyzetteremtő védelmi küzdelemnek lehetne (lehet) az első állomása a Székely Vértanúk Napjára meghirdetett, marosvásárhelyi tüntetés (székely nagygyűlés?). Itt lett volna az alkalom (azért *lett volna*, mert az RMDSZ SZKT-ja máris elhatárolódott a részvételtől) megteremteni egy cselekvési egységet, olyant, amelyet létrehozta ugyancsak az SZNT elnökének a vezetésével a 2011-es népszámlálást megelőző kampányban a pártok, az egyházakkal karöltve. Ezáltal azonban nem a székelyek ellen, hanem a székely nép önrendelkezési jogának érvényesítése érdekében kellett volna összefogni!

Ebben a mesterségesen felfűtött nacionalista indulatokkal telített légkörben természetes, hogy messze felértékelődött Marosvásárhelyi Székely Tanácsa által a Székely Vértanúk Napjára, március 10-re meghirdetett „autonómia tüntetés” tétje!

Készülünk, sokan készülünk – pártállástól függetlenül – az autonómiatüntetésre. Most már az is bizonyosnak látszik, hogy az RMDSZ nélkül, sőt lehetséges, hogy ellenében kell megszervezni a nagygyűlést.

Azt is tudjuk már, hogy milyen ruhában, milyen jelképekkel, milyen énekekkel szabad, esetleg nem szabad megjeleníteni. Azt is tudjuk, hogy a Székely Vértanúk Napját a Székely Szabadság Napjává keresztelték át a szervezők, habár a **vértanukért a legtöbbet azzal tehetjük, ha emléküket ápolása mellett megtanulunk élni azért, amiért ők az életüket adták!**

Hogy az eszmei előkészítés hol tart (egyeztetések, dokumentumok előkészítése), abba viszont nincs betekintésünk! Hogy milyen üzenetet, eszmei tartalmat szántak a szervezők a megmozdulásnak – azt nem tudhatjuk!

Azt viszont biztos állíthatjuk, hogy az RMDSZ nélkül vagy vele, de a székely népnek el kell indulnia az önrendelkezés útján. Más járható út a székely közösség számára nincs, ha nem akarjuk unokáink átkát, megvetését a fejünkre vonni!

Ennek tudatában és felelősségével kell a megmozdulás eszmeiségét megadni! Lejárt a névadó ünnepek ideje! Nem autonómia-évre, -évekre

van szükségünk, hanem valóságos területi autonómiára, a székely nép reális önrendelkező szabadságára van szükségünk. Elég volt a demagógiából!

ITT AZ IDŐ! Cselekedni kell, ha nem akarjuk, hogy néhány évtized múltán a Nemzetstratégiai Kutató Intézet akkor már öszülő vezére unokáinkat is „gyöngyhalássza” majd az elnéptelenedett pusztára újraélesztésére! Amennyiben nem akarjuk, hogy falvaink pusztán a külföldi néprajzkutatók kedvenc felfedező területévé váljanak.

A társadalmi-politikai realitásoktól viszont nem lehet eltekinteni! Számunkra, székelyek számára legnagyobb jelentőséggel bíró valóság, hogy a román hatalom eltökélt szándéka, végleges megoldani a „székely kérdést”.

A következők tények:

A hatalom elérkezettnek és alkalmasnak látja az időt arra, hogy saját belső ellenségeinek visszaszorítása, azaz saját helyzetének megerősítése mellett végleges megoldást találjon a számára egyre kényelmetlenebbnek mutató „székely kérdésre” is.

Ehhez a lehetőséget és keretet az alkotmány-módosítás és az ország adminisztratív átszervezése szinte tárcán nyújtja.

Nem elhanyagolható kérdés, hogy ehhez számíthat az Európai Unió (EU) hathatós támogatására és az RMDSZ csendes asszisztálására is!

Tervének véghezviteléhez két forgatókönyv is körvonalazódik:

Felszámolni a megyéket és új közigazgatási egységekbe – melyek egyben fejlesztési régiók is – sorolni be a Székelyföldet, feldarabolva, avagy teljes egészében.

Átmenetileg magukat a megyéket csoportosítani nagyobb „fejlesztési régiókba”, melyek adminisztratív egységekként is működnek majd, természetesen egyre bővülő hatáskörökkel.

Mindezekkel szemben, amik a székelység szempontjából a teljes felszámolást jelentik, két stratégia körvonalazódik lehetséges megoldásként:

Az első nem más, mint az eddigi folytatása, vagyis a székelyek 80%-nak szavazatát bíró RMDSZ-re bízunk a megoldást. Ez azt jelenti, hogy az RMDSZ fog a román hatalommal tárgyalni és „okos kompromisszumokkal” megoldást találni. Ennek alapján a történelmi felelőség is ilyen arányban (80%) az RMDSZ és az őt támogató szervezetek és egyházak vállára nehezedik!

Milyen szerep juthat nekünk, székelyeknek ebben az RMDSZ vezérelte, „okos kompromisszumokkal” vívott küzdelemben? A válasz egyszerű: A választásokon adott 80%-os felhatalmazás alapján csendben várjuk, majd elszenvadjuk, az RMDSZ által „kiharcolt kompromisszumos megoldást”, bármilyen is legyen az.

Ez talán elfogadható is lenne egy jogállami demokrácián belül jól működő, valódi székely érdekképviselőtől. Sajnos a szórvány szemléletű és vezérlésű RMDSZ-től ez nem várható el! Borítékolni lehet, hogy a megoldás – az RMDSZ természetéből fakadóan – nem lenne más, mint saját nomenklatúrájának átmentése, vagyis a megyék ideiglenes megtartásával Székelyföld beolvasztása egy többségi román régióba! Ez nem más, mint az *ópiumos nemzethalál változata*.

A másik stratégia a népek önrendelkezési jogára épül.

Össztársadalmi akarattal, önrendelkezési jogunk tudatában és birtokában szabjuk meg mi, a **székely nép,** az új helyzetnek megfelelően az elérendő célokat és az elfogadható megoldásokat.

Erre TÖRTÉNELMI HAGYOMÁNYAINK ÉS GYAKORLATUNK alapján egyetlen fórum

Pax Siculica

A Székely Szabadság Napjának szervezése a célegyenesbe érkezett. A jó szervezés, a jó mozgósítás egyik előfeltétele, hogy félretegyük a vitákat és béke legyen Székelyföldön a politikai ellenfelek között is. A „fegyvernagyás”, amelynek legalább március tizenötödikéig ki kell terjednie, fokozottan felelős magatartást, önfegyelmet követel a közélet szereplőitől, a sajtótól, de a székely társadalom minden tagjától is.

Két hétig senki ne nyisson vitát, ne támadjon, ne minősítsen, ne bíráljon. Aki úgy érzi, hogy méltánytalan támadás érte, halassa el a válaszadást! Ha ezt lelkiismerete semmiképp nem engedi, akkor szóljon mértéktartóan, indulat nélkül, és törekedjen arra, hogy senkit ne bántson meg.

A komment-világ internetes felületeire figyeljenek nagyobb felelősséggel a moderátorok, ne engedjenek teret a béke-bontóknak, akik között a névtelenség leple alatt könnyen megjelenhetnek a hivatásos provokátorok is.

Március tizedikére mozgósítva megszólítottuk az egész székely társadalmat, és arra kell törekednünk, hogy az sokszínűségében is egységesen tudja megjeleníteni igényét az önrendelkezésre, ki tudja fejezni egységes tiltakozását a székelység érdekei ellenében kidolgozott, akaratát mellőző közigazgatási átalakításra vonatkozó terv ellen, hogy meg tudjuk akadályozni, hogy az valóra váljon és Székelyföldet egy román többségű régióba tagolják be.

Területi autonómiát akarunk. Azt is akarjuk, hogy Székelyföld önálló közigazgatási egységgé váljon, és megkérdezzük nélkül, akaratunk ellenére ne hozzanak mások döntést a mi jövőnkéről.

A sikeres és hatékony fellépés érdekében legyen ez a két hét a székelyek békéjének ideje, a pax siculica.

Izsák Balázs

A Székely Nemzeti Tanács elnöke
Marosvásárhely 2013. február 27.

jogosult, melynek döntései kötelezőek a székely nép minden tagjára és tisztségviselőjére, vagyis a SZÉKELY NEMZETGYŰLÉS. Ezt hívták össze őseink minden olyan alkalomkor, amikor a székely nép életét befolyásoló fontos döntéseket kellett meghozni, vagy a közösség létére törő, jövőjét veszélyeztető ellenséggel kellett szembeszállni! Jelenleg ebben a helyzetben vagyunk, hiszen a hatalom által felkínált bármelyik lehetőséget is fogadjuk el, az a székely nép közösségi jövőjének feladását, a Székelyföld szórvánnyá alakítását jelenti!

A március 10-re, a Székely Vértanúk Napjára összehívott Székely Nagygyűlés teheti meg – és az RMDSZ kihátrálása okán – ennek kell megtennie a folyamat elindítását!

Ki kell mondania:

A székely nép:

– ma is létező, szülőföldjén őshonos, a népet megillető önrendelkezési joggal bíró cselekvő közösség.

élni akar önrendelkezési jogával, szabadon akar dönteni sorsáról, jövőjéről.

ragaszkodik ősi öngazgatási hagyományaihoz, és nem hajlandó a beolvadás, a felszámolás útját választani.

Ennek megfelelően, további életét csakis a fejlesztési régióként is elismert, autonóm Székelyföld kereteiben tudja elképzelni, ehhez a végsőig ragaszkodik, és ennek a megvalósításáért minden eszközzel küzdeni fog.

Románia Parlamentjének és Kormányának alkotmányos garanciákat kell nyújtania erre vonatkozóan.

A Nagygyűlés bízta meg a szervezőket, vagy egy általa megjelölt szervezetet (kik lennének azok?) készítsék elő a Székely Nemzetgyűlés összehívását a 2013-as év negyedik évnegyedére!

A Székely Vértanúk Napja akkor válhat igazán a Székely Szabadság Napjává, amikor megvalósítjuk a székely szabadságot, azt, amiért ők életüket adták! Erre tegyünk majd Marosvásárhelyt fogadalmat!

Gyergyócsomafalva, 2013.02.24.